

lovforslaget ikke ændringer i den bestående retstilstand. Fradragsretten begrænses således ikke yderligere for udgifter til løbende ydelser til personer og dødsboer. Fradragsretten begrænses heller ikke for udgifter til løbende ydelser, der ydes som led i en gensidigt bebyrdende aftale.

Lovforslagets administrative og provenumæssige virkninger

I administrativ henseende vil de foreslåede regler medføre et vist yderligere arbejde for skattemyndighederne. Navnlig fordi statsskattedirektoratet skal udarbejde en særlig liste over de institutioner m.v., der godkendes efter de nye regler i ligningslovens § 12, stk. 3. Samtidig opretholdes listen i relation til ligningslovens § 8 A over institutioner m.v., der godkendes som berettigede til at modtage enkeltstående gaver med fradragsvirkning for yderen. Omfanget af listen over institutioner m.v., der godkendes efter de nye regler i ligningslovens § 12, stk. 3, bliver dog betydeligt mindre end omfanget af den liste, der udarbejdes efter ligningslovens § 8 A.

Det er endvidere bestemt i skattereformaftalen, at det skal kontrolleres, at institutionerne m.v. og de religiøse samfund, der er godkendt efter de nye regler i ligningslovens § 12, stk. 3, anvender midlerne til de godkendte formål. Hidtil har man kun med mellemrum foretaget en sådan kontrol af § 8 A-institutionerne. Selvom § 12, stk. 3-institutionernes antal vil blive væsentligt mindre, bliver der alligevel tale om et ikke uvæsentligt merarbejde for skattemyndighederne ved det løbende kontrolarbejde.

Begrænsningen af fradragsretten for løbende ydelser vil bevirke et merprovenu. Dette vil fremkomme som følge af, at kredsen af godkendte institutioner begrænses, og at der fastsættes overgrænser for de årlige ydelser, som kan bringes til fradrag.

Provenugevinsten i 1987 ved at begrænse fradragene for løbende ydelser kan skønsmæssigt anslås at være af størrelsesordenen 50 mill. kr. fordelt med ca. 25 mill. kr. på henholdsvis stat og kommuner. Skønnet er behæftet med stor usikkerhed, idet der ikke foreligger nogen statistisk opgørelse over antallet af personer og selskaber, som berøres af fradragsbegrænsningen.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

De gældende bestemmelser i ligningslovens § 14 omhandler som nævnt fradrag for løbende ydelser, fradrag for kontingenter til arbejdsgiverforeninger

og fagforeninger samt fradrag for ejendomsskatter og forpagtningsafgifter m.v. Disse fradrag omfattes af henholdsvis § 12, § 13 og § 14 i ligningsloven.

Til § 1, nr. 1

Den tidligere bestemmelse i ligningslovens § 12 blev ophævet ved lov nr. 160 af 31. maj 1961.

1. Den foreslåede bestemmelse fastslår, hvornår den skattepligtige kan fradrage udgifter til løbende ydelser. Aftægts- og underholdsydelser vil som hidtil være omfattet af reglerne, selv om de ikke, som i den gældende bestemmelse, udtrykkeligt omtales i den nye bestemmelse.

I praksis er der fastlagt nærmere regler for hvilke indholdsmæssige og formelle krav, der skal være opfyldt, for at ydelser kan anses for løbende og dermed fradragsberettigede.

2. Den bestående retstilstand ændres alene ved § 12, stk. 2 og 3. Reglerne omhandler fradragsret for vederlagsfrie løbende ydelser til foreninger, stiftelser, institutioner m.v. og til religiøse samfund.

For så vidt angår bestemmelserne i § 12, stk. 1 og 4-8, er der kun tale om redaktionelle ændringer. Disse regler omhandler fradragsret for løbende ydelser til personer og dødsboer. Endvidere omhandles fradragsret for løbende ydelser, der udredes i form af fribolig og løbende ydelser, der udredes som led i en gensidigt bebyrdende kontrakt.

3. Den gældende ubegrænsede fradragsret for vederlagsfrie løbende ydelser til foreninger, stiftelser, institutioner m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og til religiøse samfund begrænses. Fradragsretten skal være afhængig af yderens samlede årlige indkomst.

Personer kan fradrage udgifter svarende til den del af de samlede årlige ydelser, der ikke overstiger 15 pct. af yderens personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst.

Selskaber og andre skattepligtige institutioner kan fradrage udgifter til den del af de samlede årlige ydelser, der ikke overstiger 15 pct. af yderens skattepligtige indkomst. Denne procentdel beregnes af yderens skattepligtige indkomst, før den er nedbragt med fradrag efter denne bestemmelse.

Den del af udgifterne til løbende ydelser, som i et indkomstår måtte overstige 15 pct.'s begrænsningen, kan ikke overføres til fradrag i et senere indkomstår.

Den skattepligtige kan dog altid fradrage udgifter til ydelser, der ikke overstiger 15.000 kr. årligt.